

بررسی نقش انعطاف‌پذیری شناختی در پیش‌بینی نومیدی و تاب‌آوری در دانشجویان

*محمد احسان تقی‌زاده: (نویسنده مسئول)، استادیار دانشگاه پیام نور تهران، metaghizadeh@yahoo.com
اعظم فرمانی: دانشجوی دکتری روانشناسی دانشگاه پیام نور تهران، azamfarmani3@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۵/۲۵ تاریخ پذیرش اولیه: ۱۳۹۲/۷/۸ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۲/۹/۱۱

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، بررسی نقش انعطاف‌پذیری شناختی در پیش‌بینی نومیدی و تاب‌آوری در دانشجویان بود. تعداد ۲۷۷ نفر از دانشجویان دانشگاه شیراز که در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ مشغول به تحصیل بودند با روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های انتخاب شدند. آزمون‌ها با تکمیل پرسشنامه‌ی انعطاف‌پذیری شناختی، مقیاس‌های نومیدی یک و تاب‌آوری کار و دیویدسون در این پژوهش شرکت نمودند. برای تجزیه و تحلیل نتایج از روش‌های ضربه همبستگی پیرسون، و رگرسیون چندگانه به شیوه‌ی همزمان استفاده شد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که خرده مقیاس ادراک کنترل‌پذیری توانست نمره‌ی کل نومیدی و همه‌ی خرده مقیاس‌های آن را به طور منفی پیش‌بینی کند. همچنین، خرده مقیاس ادراک گزینه‌های مختلف، نمره‌ی کل نومیدی و خرده مقیاس‌های یا پس در دستیابی به خواسته‌ها و انتظار منفی نسبت به آینده را به طور منفی پیش‌بینی نمود. خرده مقیاس ادراک توجیه رفتار نیز خرده مقیاس عدم اطمینان به آینده را پیش‌بینی کرد. نتایج رگرسیون چندگانه همزمان در پیش‌بینی تاب‌آوری نشان داد که خرده مقیاس‌های ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف، تاب‌آوری را پیش‌بینی نمودند. از بررسی یافته‌ها می‌توان این گونه نتیجه‌گیری کرد که انعطاف‌پذیری شناختی، توانایی پیش‌بینی نومیدی و تاب‌آوری را دارد. بنابراین آموزش انعطاف‌پذیری شناختی از طریق درمان شناختی- رفتاری (CBT) می‌تواند موجب کاهش نومیدی و افزایش تاب‌آوری شود.

کلیدواژه‌ها: انعطاف‌پذیری شناختی، نومیدی، تاب‌آوری، ادراک کنترل‌پذیری، ادراک گزینه‌های مختلف، ادراک توجیه رفتار.

Journal of Cognitive Psychology, Vol. 1, No. 2, Winter 2014

A Study of the Role of Cognitive Flexibility in Predicting Hopelessness and Resilience among University Students

*Taghizadeh, M. E. (Corresponding author) Assistant Professor of Payame-noor University, Tehran, Iran.
metaghizadeh@yahoo.com

Farmani, A. PhD student of Psychology, Payame-noor University, Tehran, Iran.

Abstract

The aim of the present study was to investigate the role of cognitive flexibility in predicting the hopelessness and resilience among university students. 277 students of Shiraz University participated in the present study via cluster sampling method during the fall semester of the 2010- 2011 academic year. The participants completed the items of Cognitive Flexibility Inventory, Beck Hopelessness Scale, and Connor and Davidson Resilience Scale. To analyze the data, the statistical methods of Pearson correlation coefficient and simultaneous multiple regression analysis were conducted. The results showed that Control subscale could negatively predict the total score of hopelessness and all of its subscales. Moreover, alternatives control subscale negatively predicted the total score of hopelessness and the hopelessness subscales of disappointment in achieving the desired and negative expectations about future. Alternatives for human Behaviors subscale predicted the hopelessness subscale of future uncertainty. Simultaneous multiple Regression analyses in predicting resilience indicated that Control and Alternatives subscales predicted the resilience. It is concluded that cognitive flexibility has the ability to predict the hopelessness and resilience. Thus, educating cognitive flexibility via cognitive- behavior therapy (CBT) can decrease hopelessness and increase the resilience among clients.

Keywords: Cognitive Flexibility, Hopelessness, Resilience, Control, Alternatives, Alternatives for Human Behaviors.

مقدمه

نامیدکننده در نظر می‌گیرند و عادت‌های رفتاری آن‌ها اغلب دچار فروپاشی می‌شود (کاشدان و رتنبرگ^{۱۶}، ۲۰۱۰). پژوهش‌ها ارتباط میان افزایش انعطاف‌پذیری شناختی و کاهش نشانه‌شناسی افسردگی را گزارش کرده‌اند (تسدال^{۱۷} و همکاران، ۲۰۰۱؛ فرسکو^{۱۸} و همکاران، ۲۰۰۷؛ دنیس و وندروال، ۲۰۰۹). نومیدی^{۱۹} که به عنوان دیدگاه منفی در مورد آینده یا مجموعه‌ای از انتظارات منفی در مورد آینده تعریف می‌شود (فوریتتس و سالای^{۲۰}، ۲۰۱۰)، قسمتی از مثلث شناختی منفی^{۲۱} و ویژگی سبک تفکر افسرده ساز^{۲۲} می‌باشد (بک، ۱۹۷۶؛ بک و همکاران، ۱۹۷۹). این سازه‌ی روانشنختی از خصوصیات اصلی بیماری افسردگی شناخته شده‌است (بک، ۱۹۶۳، ۱۹۶۷؛ ملکس و بالی^{۲۳}، ۱۹۶۹). با توجه به این مسئله که افراد افسرده از طریق فقدان انعطاف‌پذیری شناختی شناخته می‌شوند و از طرف دیگر، نومیدی با افسردگی همبستگی بالایی دارد، بنابراین به نظر می‌رسد که انعطاف‌پذیری شناختی با نومیدی تیز ارتباط داشته باشد. با این وجود، محققین پژوهش حاضر به تحقیقی که به طور مستقیم به ارتباط میان انعطاف‌پذیری شناختی و نومیدی پرداخته باشد، دست نیافته‌اند.

از متغیرهای دیگری که با انعطاف‌پذیری شناختی همبستگی دارد، تاب‌آوری^{۲۴} است. تاب‌آوری ظرفیت افراد در مقابله، سازگاری و بهبودی از استرس و دشواری‌های زندگی می‌باشد. در هنگام مواجهه با دشواری‌های زندگی، افراد با تاب‌آوری پایین در معرض خطر ابتلا به افسردگی، استرس، اضطراب و مشکلات بین فردی هستند و ممکن است از رفتارهای مخاطره آمیز برای سلامتی استفاده کنند و همچنین از مشکلات جسمی رنج می‌برند (بورتون^{۲۵} و همکاران، ۲۰۱۰). بورتون و همکاران (۲۰۱۰)، انعطاف‌پذیری شناختی را به عنوان یکی از پنج عامل حمایتی تاب‌آوری مورد بررسی قرار دادند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که آموزش گروهی تاب‌آوری، انعطاف‌پذیری شناختی را به طور معناداری

انعطاف‌پذیری شناختی^۱ به عنوان ویژگی عمده‌ی شناخت انسان توصیف شده‌است و به توانایی فرد برای در نظر گرفتن همزمان بازنمایی^۲‌های متناقضی از یک شئ یا یک رویداد اشاره دارد (جکس و زلازو^۳، ۲۰۰۵). علی‌رغم این‌که پژوهش‌های مختلفی در مورد این سازه‌ی شناختی صورت گرفته‌است، اما در حال حاضر اتفاق نظری در مورد چگونگی تعریف این مفهوم وجود ندارد. به طور کلی، توانایی تغییر آمایه‌های شناختی^۴ به منظور سازگاری با محرك‌های در حال تغییر محیطی، عصر اصلی در تعاریف عملیاتی انعطاف‌پذیری شناختی است (دنیس و وندروال^۵، ۲۰۱۰). بعضی پژوهش‌ها (گان^۶ و همکاران، ۲۰۰۴؛ زونگ^۷ و همکاران، ۲۰۱۰)، انعطاف‌پذیری شناختی را میزان ارزیابی فرد در مورد قابل کنترل بودن شرایط تعریف کرده‌اند، که این ارزیابی در موقعیت‌های مختلف تغییر می‌کند.

مطالعات مختلفی ارتباط انعطاف‌پذیری شناختی را در اختلالات مختلف از جمله افسردگی مورد بررسی قرار داده‌اند. به عنوان مثال، پژوهش‌های زیادی (فارین^۸ و همکاران، ۲۰۰۳؛ وatarی^۹ و همکاران، ۲۰۰۶؛ گان و همکاران، ۲۰۰۶؛ هینکلمان^{۱۰} و همکاران، ۲۰۰۹؛ پریس^{۱۱} و همکاران، ۲۰۰۹؛ بروکس^{۱۲} و همکاران، ۲۰۱۰؛ میران^{۱۳} و همکاران، ۲۰۱۱)، وجود دارد که ارتباط بین انعطاف‌پذیری شناختی و افسردگی را مورد تأیید قرار داده‌اند. افسردگی، اختلالی رایج و دردرسر آفرین می‌باشد، که ویژگی آن فقدان انعطاف‌پذیری^{۱۴} در زمینه‌های مختلف است. افراد افسرده خلق گستره‌ی پایین و یا عدم توانایی لذت بردن از زندگی^{۱۵} را گزارش می‌کنند و اغلب اوقات محیط خود را به صورت محیطی تغییر ناپذیر در نظر می‌گیرند: جهان از نظر این افراد ثابت، ملال آور، پوج و بی‌فایده است. در نتیجه بیماران افسرده وضعیت خود را

¹. Cognitive flexibility

². Representation

³. Jacques & Zelazo

⁴. Cognitive sets

⁵. Dennis & Vander Wal

⁶. Gan

⁷. Zong

⁸. Farrin

⁹. Watari

¹⁰. Hinkelmann

¹¹. Preiss

¹². Brooks

¹³. Meiran

¹⁴. Flexibility

¹⁵. Anhedonia

¹⁶. Kashdan & Rottenberg

¹⁷. Teasdale

¹⁸. Fresco

¹⁹. Hopelessness

²⁰. Forintos & Sallai

²¹. Negative cognitive triad

²². Depressive thinking style

²³. Beck

²⁴. Melges & Bowlby

²⁵. Resilience

²⁶. Burton

سه کلاس به صورت تصادفی انتخاب و توضیحات لازم در زمینه‌ی روند پژوهش و شیوه‌ی اجرای پرسشنامه‌ها، به دانشجویان این کلاس‌ها داده شد. ابزارهای مورد استفاده در

این پژوهش به منظور گردآوری داده‌ها به قرار زیر بود:

۱- پرسشنامه‌ی انعطاف‌پذیری شناختی^{۲۹} (CFI): این پرسشنامه که توسط دنیس و وندروال (۲۰۱۰) ساخته شده است، یک ابزار خودگزارشی کوتاه است که شامل بیست سؤال می‌باشد و برای سنجش نوعی از انعطاف‌پذیری شناختی که در موقیعت فرد برای چالش و جایگزینی افکار ناکارآمد با افکار کارآمدتر لازم است، به کار می‌رود. شیوه‌ی نمره‌گذاری آن بر اساس یک مقیاس ۷ درجه‌ای لیکرتی می‌باشد و تلاش دارد تا سه جنبه از انعطاف‌پذیری شناختی را بسنجد: الف) میل به درک موقعیت‌های سخت به عنوان موقعیت‌های قابل کنترل (ادراک کنترل‌پذیری)، ب) توانایی درک چندین توجیه جایگزین برای رویدادهای زندگی و رفتار انسان‌ها (ادراک توجیه رفتار)، ج) توانایی ایجاد چندین راه حل جایگزین برای موقعیت‌های سخت (ادراک گزینه‌های مختلف). این پرسشنامه در کار بالینی و غیربالینی و برای ارزیابی میزان پیشرفت فرد در ایجاد تفکر انعطاف‌پذیر در درمان شناختی - رفتاری افسردگی و سایر بیماری‌های روانی به کار می‌رود. دنیس و وندروال (۲۰۱۰)، در پژوهشی نشان دادند که پرسشنامه‌ی حاضر از ساختار عاملی، روایی همگرا و روایی همزمان مناسبی برخوردار می‌باشد. روایی همزمان این پرسشنامه با پرسشنامه‌ی افسردگی بک (BDI-II)، برابر با ۳۹/۰-۰/۹۱ و روایی همگرای آن با مقیاس انعطاف‌پذیری شناختی مارتین و رابین ۷۵/۰ بود. این پژوهشگران پایایی پرسشنامه‌ی حاضر را به روش آلفای کرونباخ برای کل مقیاس، ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف به ترتیب ۸۴/۰، ۹۱/۰ و ۸۱/۰ ارزیابی کردند. در ایران شاره و همکاران (زیر چاپ)، ضریب پایایی بازآزمایی کل مقیاس را ۷۱/۰ و خرده مقیاس‌های ادراک کنترل‌پذیری، ادراک گزینه‌های مختلف و ادراک توجیه رفتار را به ترتیب ۵۵/۰، ۷۲/۰، ۵۷/۰ ارزیابی کردند. این پژوهشگران ضرایب آلفای کرونباخ کل مقیاس را ۹۰/۰ و برای خرده مقیاس‌ها به ترتیب ۸۷/۰، ۸۹/۰ و ۵۵/۰ ارزیابی کردند. همچنین این ابزار از روایی عاملی، همگرا و همزمان مطلوبی در ایران برخوردار است (شاره و همکاران، زیر چاپ).

²⁹. Cognitive Flexibility Inventory

بهبود می‌بخشد. افرادی که توانایی تفکر انعطاف‌پذیر دارند، از توجیهات جایگزین استفاده می‌کنند، به صورت مثبت چالچوب فکری خود را بازسازی می‌کنند و موقعیت‌های چالش انگیز یا رویدادهای استرس‌زا را می‌پذیرند و نسبت به افرادی که انعطاف‌پذیر نیستند، از نظر روانشناسی تاب‌آوری بیشتری دارند. افراد دارای تاب‌آوری نسبت به افراد قادر تاب‌آوری، رویدادهای منفی را به صورت انعطاف‌پذیر و واقع بینانه‌تر در نظر می‌گیرند و مشکلات را اغلب موقتی و محدود می‌دانند (هوگلند^{۲۷} و همکاران، ۲۰۰۷). فیلیپس^{۲۸} (۲۰۱۱) نیز نشان داد که افراد دارای انعطاف‌پذیری شناختی بالا، تاب‌آوری بیشتری را گزارش می‌کنند.

شناخت بیشتر در مورد ارتباط میان انعطاف‌پذیری شناختی، نومیدی و تاب‌آوری می‌تواند به بهبود درمان‌های به کار برده شده در جهت کاهش نومیدی و افزایش تاب‌آوری افراد کمک کند. همچنین با توجه به فقدان پژوهش در مورد ارتباط میان انعطاف‌پذیری شناختی و نومیدی، و اندک بودن پژوهش‌ها در مورد ارتباط میان انعطاف‌پذیری شناختی و تاب‌آوری، لزوم پژوهش در این زمینه ضروری می‌باشد. لذا پژوهش حاضر ارتباط میان انعطاف‌پذیری شناختی، نومیدی و تاب‌آوری و نقش انعطاف‌پذیری شناختی در پیش‌بینی نومیدی و تاب‌آوری در دانشجویان را مورد بررسی قرار داده است.

روش

طرح تحقیق پژوهش حاضر از نوع همبستگی می‌باشد. متغیر پیش‌بینی کننده (پیش‌بین) در این تحقیق انعطاف‌پذیری شناختی است، که خرده مقیاس‌های آن شامل؛ ادراک کنترل‌پذیری، ادراک گزینه‌های مختلف و ادراک توجیه رفتار است. همچنین متغیرهای پیش‌بینی شونده (ملاک)، نومیدی و تاب‌آوری می‌باشند.

جامعه‌ی آماری این پژوهش شامل کلیه‌ی دانشجویان مشغول به تحصیل در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ دانشگاه شیراز بود. با توجه به این مسأله که طرح پژوهش حاضر از نوع همبستگی است، تعداد ۲۷۷ دانشجو به عنوان نمونه از طریق روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های انتخاب شدند. بدین صورت که ابتدا چهار دانشکده (علوم پایه، مهندسی، اقتصاد و علوم اجتماعی، حقوق و علوم سیاسی)، به صورت تصادفی از ۹ دانشکده موجود انتخاب شد. سپس از هر دانشکده تعداد

²⁷. Haglund

²⁸. Phillips

۳- مقیاس تابآوری کانر و دیویدسون^{۳۹} (CD-RISC): این مقیاس توسط کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) ساخته شده است و شامل ۲۵ سؤال می باشد که آزمودنی ها می بایست در یک طیف لیکرتی پنج گزینه ای (کاملاً نادرست تا همیشه درست)، به سوالات آزمون جواب دهد. این پرسشنامه قدرت مقابله با فشار و تهدید را می سنجد و هر چند که دارای خرد مقیاس هایی می باشد، اما فقط نمره ای کلی این مقیاس برای اهداف پژوهشی، معتبر محسوب می شود. کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) در مطالعه ای نشان دادند که میانگین نمره جمعیت عمومی برابر با ۸۰/۷، بیماران بخش های مراقبت های اولیه برابر با ۷۱/۸، بیماران سرپایی روانپزشکی برابر با ۶۸/۰، بیماران دارای اختیاراب تمییم یافته برابر با ۶۲/۴ و دو نمونه از بیماران دارای اختلال استرس پس از سانحه (۴۷/۸ تا ۵۲/۸) بود، که نشانگر روایی این پرسشنامه است. جوکار (۱۳۸۶)، پایایی این آزمون به روش کرونباخ را ۰/۹۳ و روایی آن به روش تحلیل عامل را مناسب گزارش کرده است.

برای تجزیه و تحلیل داده ها در بخش آمار توصیفی، از شاخص های میانگین، انحراف استاندارد و ضریب همبستگی پیرسون و در بخش آمار استنباطی از رگرسیون چندگانه هم زمان برای پیش بینی نومیدی و تابآوری استفاده شده است.

یافته ها

در این پژوهش تعداد ۲۷۷ نفر (۱۱۶ نفر مرد و ۱۶۱ نفر زن)

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد مطالعه

	متغیرهای مورد مطالعه	میانگین	انحراف استاندارد
۱۶/۷۶	نمره ای کل انعطاف پذیری شناختی	۹۸/۱۵	
۸/۸۵	ادراک کنترل پذیری	۳۷/۴۸	
۹/۴۲	ادراک گزینه های مختلف	۵۱/۶۶	
۲/۶۳	ادراک توجیه رفتار	۹/۰۱	
۳/۹۹	نمره ای کل نومیدی	۴/۶۲	
۱/۴۷	پائس در دستیابی به خواسته ها	۰/۹۴	
۱/۵۸	عدم اطمینان به آینده	۱/۳۱	
۰/۵۱	بدینی	۰/۲۳	
۰/۸۴	نومیدی در مورد آینده	۱/۳۰	
۰/۸۰	انتظار منفی نسبت به آینده	۰/۸۳	
۱۶/۰۸	تابآوری	۸۴/۰۲	

^{۳۹}. Conner-Davidson resilience scale

۲- مقیاس نومیدی بک^{۴۰} (BHS): این مقیاس شامل ۲۰ گویه است و در آن از آزمودنی خواسته می شود در مورد درست یا نادرست بودن گویه ها در مورد خودش قضایت نماید. کلید ۹ گویه ای آزمون بر مبنای پاسخ «نادرست» و کلید ۱۱ گویه ای دیگر بر مبنای پاسخ «درست» تنظیم شده است. نمرات گویه ها جمع می شوند تا یک نمره کلی برای میزان نومیدی به دست آید. این نمره در دامنه صفر تا ۲۰ قرار می گیرد و نمرات بالاتر نشان دهنده نومیدی بیشتر می باشد (گودرزی، ۱۳۸۱).

روایی مقیاس نومیدی بک در جمعیت بالینی مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج نشان دهنده ارزش بالینی قابل ملاحظه ای این مقیاس بوده است (نان^{۳۱} و همکاران، ۱۹۹۶). همچنین این مقیاس برای اندازه گیری میزان نومیدی در جمعیت بزرگسال و نوجوان سالم به کار رفته است (دوره هام^{۳۲}، ۱۹۸۲؛ تکستون - هاوکینز^{۳۳} و همکاران، ۱۹۹۴؛ ألفورد^{۳۴} و همکاران، ۱۹۹۵). نتایج بررسی پایایی نیز حاکی از پایایی این مقیاس با روش بازآزمایی و محاسبه ضریب آلفای کرونباخ می باشد (دوره هام، ۱۹۸۲؛ بک و استیر^{۳۵}، ۱۹۸۸؛ یانگ^{۳۶} و همکاران، ۱۹۹۲؛ دایس^{۳۷}، ۱۹۹۶؛ استید^{۳۸}، ۲۰۰۱).

در ایران، گودرزی (۱۳۸۱) روایی و پایایی مقیاس نومیدی بک را در گروهی از دانشجویان دانشگاه شیراز مورد بررسی قرار داد. نتایج این پژوهش نشان داد این مقیاس از روایی هم زمان برخوردار می باشد. همچنین با استفاده از روش بازآزمایی با فاصله ۲ هفته، پایایی بالایی برای این مقیاس گزارش شد (۰/۰۱ < P < ۰/۷۱). ضریب آلفای کرونباخ مقیاس نیز بالا گزارش شد (۰/۷۹). سؤالات مقیاس با نمره ای کل آزمون همبستگی مثبت و معناداری نشان دهنده ای استخراج ۵ عامل بود: ۱. یأس در دستیابی به خواسته ها، ۲. عدم اطمینان به آینده، ۳. بدینی، ۴. نومیدی در مورد آینده، و ۵. انتظار منفی نسبت به آینده. قابل ذکر است که آلفای کرونباخ کل این مقیاس در پژوهش حاضر، ۰/۸۵ محاسبه شده است.

³⁰. Beck Hopelessness Scale

³¹. Nunn

³². Durham

³³. Thackston- Hawkins

³⁴. Alford

³⁵. Steer

³⁶. Young

³⁷. Dyce

³⁸. Steed

جدول ۲. ماتریس همبستگی متغیرهای مورد مطالعه

متغیرها	نمره کل انعطاف‌پذیری شناختی	ادراک کنترل‌پذیری	ادراک گزینه‌های مختلف	ادراک توجیه رفتار
نمره کل نومیدی	-./۴۷**	-./۳۶**	-./۱۵*	-./۰۹
یأس	-./۳۸**	-./۳۸**	-./۱۹**	-./۱۰
عدم اطمینان	-./۴۵**	-./۴۶**	-./۳۲**	-./۰۵
بدینه	-./۲۸**	-./۲۷**	-./۲۲**	-./۱۰
نومیدی در مورد آینده	-./۲۳**	-./۲۴**	-./۱۸**	-./۲۱**
انتظار منفی	-./۳۶**	-./۳۲**	-./۳۰**	-./۰۵
تاب‌آوری	-./۵۷**	-./۶۰**	-./۵۶**	-./۲۱**

*p<0.01, **p<0.05

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی نمره کل نومیدی براساس خود مقیاس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین	B	S. E	β	t	Sig	R ²
نمره کل نومیدی	ادراک کنترل‌پذیری	-./۱۸		-.۴۰	-۶/۵۳		
ادراک گزینه‌های مختلف	ادراک گزینه‌های مختلف	-./۰۶		-.۱۳	-۱/۹۵		
ادراک توجیه رفتار	ادراک توجیه رفتار	-./۱۰		-.۰۷	-۱/۱۴		

جدول ۴. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی خود مقیاس‌یأس در دستیابی به خواسته‌ها براساس خود مقیاس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

متغیر ملاک	متغیرهای پیش‌بین	B	S. E	β	t	Sig	R ²
یأس در دستیابی به خواسته‌ها	ادراک کنترل‌پذیری	-./۰۵		-.۳۱	-۴/۸۴		
ادراک گزینه‌های مختلف	ادراک گزینه‌های مختلف	-./۰۲		-.۱۴	-۲/۱۹		

به آینده همبستگی منفی معنادار نشان داد. علاوه بر این، براساس جدول ۲ همبستگی بین تاب‌آوری با انعطاف‌پذیری شناختی، ادراک کنترل‌پذیری، ادراک گزینه‌های مختلف و ادراک توجیه رفتار، مثبت و معنادار بود.

به منظور پیش‌بینی نومیدی و تاب‌آوری براساس خود مقیاس‌های انعطاف‌پذیری شناختی از روش تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان استفاده شده است. همان‌گونه که نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد، دو خود مقیاس ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف توانستند نمره کل نومیدی را پیش‌بینی کنند. میزان^۲ نشان می‌دهد که این عوامل ۲۵ درصد واریانس نمونه را تبیین می‌کنند.

همان‌گونه که جدول ۴ نشان می‌دهد، خود مقیاس‌های ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف، توانستند خود مقیاس یأس در دستیابی به خواسته‌ها را پیش‌بینی نمایند. این عوامل در مجموع ۱۶ درصد واریانس کل نمونه را تبیین کردند.

براساس نتایج جدول ۵، خود مقیاس‌های ادراک کنترل‌پذیری و ادراک توجیه رفتار، توانستند خود مقیاس عدم اطمینان به آینده را پیش‌بینی کنند. این عوامل در مجموع ۲۴ درصد واریانس کل نمونه را تبیین کردند.

همان‌گونه که جدول ۶ نشان می‌دهد، تنها خود مقیاس

از دانشجویان دانشگاه شیراز که در سال تحصیلی ۸۹-۹۰ مشغول به تحصیل بودند، مورد بررسی قرار گرفتند. دامنه‌ی سنی آزمودنی‌ها از ۱۸ تا ۳۰ سال (با میانگین سنی ۲۰/۹۳ و انحراف استاندارد ۱/۶۹) بود و میانگین معدل تحصیلی آن‌ها نیز (۱۵/۷۰ و انحراف استاندارد ۱/۵۱) بود. یک نفر از آزمودنی‌های پژوهش دارای تحصیلات کاردانی، ۲۵۳ نفر کارشناسی و ۲۳ نفر نیز کارشناسی ارشد بودند. از نظر رشته‌ی تحصیلی نیز ۹۹ نفر (۳۵/۷٪) در رشته‌ی علوم انسانی، ۷۵ نفر (۲۷/۱٪) در رشته‌ی مهندسی و ۱۰۳ نفر (۳۷/۲٪) نیز در رشته‌ی علوم پایه مشغول به تحصیل بودند. همچنین ۲۴۲ نفر از آزمودنی‌های پژوهش، مجرد و ۳۵ نفر نیز متأهل بودند. در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد مطالعه نشان داده شده است.

در این پژوهش با استفاده از ضربی همبستگی پیرسون، همبستگی میان متغیرهای مورد مطالعه محاسبه شد که نتایج آن در جدول ۲ نشان داده شده است. همان‌گونه که نتایج این جدول نشان می‌دهد، نمره کل انعطاف‌پذیری شناختی، خود مقیاس ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف با نمره کل نومیدی و همه‌ی خود مقیاس‌های آن همبستگی منفی معنادار نشان دادند. اما خود مقیاس توجیه رفتار تنها با نمره کل نومیدی و خود مقیاس عدم اطمینان

جدول ۵ نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی خرده مقیاس عدم اطمینان به آینده براساس خرده مقیاس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

R ²	Sig	t	β	S. E	B	متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک
.۰۲۴	.۰۰۱	-۶/۹۴	-.۰۴۳	.۰۰۱	-.۰۰۸	ادراک کنترل‌پذیری	عدم اطمینان به آینده
.۰۴۹	-.۰۶۸	-.۰۰۵	.۰۰۱	-.۰۰۸		ادراک گزینه‌های مختلف	
.۰۰۲	-۲/۳۰	-.۰۱۳	.۰۰۳	-.۰۰۸		ادراک توجیه رفتار	

جدول ۶ نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی خرده مقیاس بدینی براساس خرده مقیاس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

R ²	Sig	t	β	S. E	B	متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک
.۰۰۸	.۰۰۱	-۳/۲۶	-.۰۲۲	.۰۰۴	-.۰۰۱	ادراک کنترل‌پذیری	بدینی
.۰۱۰	-.۱۶۲	-.۰۱۱	.۰۰۴	-.۰۰۶		ادراک گزینه‌های مختلف	

جدول ۷ نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی خرده مقیاس نومیدی در مورد آینده براساس خرده مقیاس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

R ²	Sig	t	β	S. E	B	متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک
.۰۰۶	.۰۰۴	-۲/۹۳	-.۰۲۰	.۰۰۶	-.۰۰۲	ادراک کنترل‌پذیری	نومیدی در مورد آینده
.۰۲۶	-.۱۱۴	-.۰۰۸	.۰۰۶	-.۰۰۷		ادراک گزینه‌های مختلف	

و ادراک گزینه‌های مختلف، از اهمیت بسزایی در پیش‌بینی نومیدی و خرده مقیاس‌های آن برخوردارند.

براساس نتایج پژوهش حاضر، خرده مقیاس ادراک کنترل‌پذیری توانست نومیدی و پنج خرده مقیاس آن را به طور منفی پیش‌بینی کند. به عبارت دیگر، میل به درک موقعیت‌های سخت به عنوان موقعیت‌های قابل کنترل، با نومیدی کمتر، یاًس کمتر در دستیابی به خواسته‌ها، اطمینان بیشتر به آینده، بدینی کمتر، و مجموعه انتظارات مثبت نسبت به آینده همراه است. بنابراین به نظر می‌رسد که افراد نومیدی موقعیت خود را غیر قابل کنترل در نظر می‌گیرند.

علاوه بر این، پژوهش حاضر نشان داد که توانایی ایجاد چندین راه حل جایگزین برای موقعیت‌های سخت (ادراک گزینه‌های مختلف)، نومیدی را به طور منفی پیش‌بینی می‌کند. همچنین پژوهش حاضر نشان داد افرادی که مشکل را از زوایای مختلفی مورد بررسی قرار می‌دهند و برای حل آن راه حل‌های مختلفی را در نظر می‌گیرند، در دستیابی به خواسته‌های خود با نومیدی کمتری مواجه می‌شوند (یاًس در دستیابی به خواسته‌ها)، و مجموعه انتظارات منفی کمتری نسبت به آینده دارند (انتظار منفی نسبت به آینده). در تبیین این موضوع که چرا ادراک گزینه‌های مختلف همانند خرده مقیاس ادراک کنترل‌پذیری توانست همه‌ی خرده مقیاس‌های نومیدی را پیش‌بینی کند، می‌توان این‌گونه نتیجه‌گیری کرد که احتمالاً ادراک موقعیت‌های دشوار به صورت موقعیت‌های قابل کنترل، نسبت به در نظر گرفتن راه حل‌های مختلف برای موقعیت‌های دشوار، تأثیر بیشتری

ادراک کنترل‌پذیری خرده مقیاس بدینی را پیش‌بینی نمود. میزان R² نشان می‌دهد که این عامل، ۸ درصد واریانس نمونه را تبیین می‌کند.

براساس جدول ۷، تنها خرده مقیاس ادراک کنترل‌پذیری توانست خرده مقیاس نومیدی در مورد آینده را پیش‌بینی کند. این عامل در مجموع ۶ درصد از واریانس کل نمونه را تبیین نمود.

جدول ۸ نشان می‌دهد که خرده مقیاس‌های ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف، توانستند خرده مقیاس انتظار منفی نسبت به آینده را پیش‌بینی کنند. این عوامل در مجموع ۱۲ درصد واریانس نمونه را تبیین کردند. براساس نتایج جدول ۹، خرده مقیاس‌های ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گزینه‌های مختلف، توانستند تابآوری را پیش‌بینی کنند. این عوامل در مجموع ۴۶ درصد واریانس نمونه را تبیین کردند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش انعطاف‌پذیری شناختی در پیش‌بینی نومیدی و تابآوری در دانشجویان بود. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که انعطاف‌پذیری شناختی و خرده مقیاس‌های آن با نومیدی و خرده مقیاس‌های آن همبستگی منفی معنادار دارند. به عبارت دیگر، با کاهش انعطاف‌پذیری شناختی، نومیدی افزایش می‌باید. همچنین نتایج پژوهش حاضر به طور کلی نشان داد که از میان سه خرده مقیاس انعطاف‌پذیری شناختی، دو خرده مقیاس ادراک کنترل‌پذیری

جدول ۸. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی خرد مقياس انتظار منفی نسبت به آینده براساس خرد مقياس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

R ²	Sig	t	β	S. E	B	متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک
.۱۲	.۰۰۱	-۳/۵۰	-.۲۳	.۰۰۶	-.۰۲	ادراک کنترل‌پذیری	انتظار منفی نسبت به آینده
	.۰۰۴	-۲/۹۰	-.۱۹	.۰۰۶	-.۰۲	ادراک گزینه‌های مختلف	

جدول ۹. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی همزمان برای پیش‌بینی تابآوری براساس خرد مقياس‌های انعطاف‌پذیری شناختی

R ²	Sig	t	β	S. E	B	متغیرهای پیش‌بین	متغیر ملاک
.۴۶	.۰۰۱	۸/۲۴	.۴۳	.۰۹	.۷۸	ادراک کنترل‌پذیری	تابآوری
	.۰۰۱	۵/۹۶	.۳۴	.۱۰	.۵۸	ادراک گزینه‌های مختلف	
	.۴۶	.۷۴	.۰۳	.۳۰	.۲۲	ادراک توجیه رفتار	

انتظار نخواهد بود. به طور کلی، براساس مدل خودکشی استرس- نومیدی^{۴۰} (شوت و کلام^{۴۱}، ۱۹۸۷)، فقدان انعطاف‌پذیری شناختی، نوعی آسیب‌پذیری شناختی است که منجر به افزایش نومیدی و فکر خودکشی^{۴۲} می‌شود. به این معنی که، فقدان انعطاف‌پذیری شناختی موجب می‌شود که افراد از واکنش‌های مقابله‌ای که تسهیل کننده استفاده از راه‌کارهای کارآمد حل مسئله در دوران مواجهه با استرس است، خودداری کنند و در نتیجه این مسئله منجر به افزایش نومیدی و فکر خودکشی می‌شود (میراندا^{۴۳} و همکاران، زیر چاپ).

در مورد همبستگی میان انعطاف‌پذیری شناختی و تابآوری، نتایج نشان داد که انعطاف‌پذیری شناختی و مؤلفه‌های آن، با تابآوری همبستگی مثبت معناداری دارد. این نتایج بیانگر این است که هر چه انعطاف‌پذیری فرد بیشتر باشد و بتواند موقعیت‌های سخت را به عنوان موقعیت قابل کنترل در نظر بگیرد و در مواجهه با رویدادهای زندگی و رفتار افراد، توانایی چندین توجیه جایگزین را داشته باشد و در موقعیت‌های سخت بتواند به راه حل‌های جایگزین فکر کند، ظرفیت او در مقابله، سازگاری و بهبودی از استرس و دشواری‌های زندگی بالاتر است. این نتایج تا حدودی با پژوهش‌های بورتون و همکاران (۲۰۱۰)، هوگلند و همکاران (۲۰۰۷)، و فیلیپس (۲۰۱۱) همسو است. افرادی که توانایی تفکر انعطاف‌پذیر دارند، از توجیهات جایگزین استفاده می‌کنند، چارچوب فکری خود را به صورت مشتبی بازسازی می‌کنند و موقعیت‌های چالش انگیز یا رویدادهای استرس را می‌پذیرند و نسبت به

بر پیش‌بینی نومیدی دارد. لذا بررسی بیشتر در این زمینه در پژوهش‌های آتی ضروری می‌باشد.

پژوهش حاضر نشان داد که خرد مقياس ادراک توجیه رفتار تنها توانست خرد مقياس عدم اطمینان به آینده را به طور منفی پیش‌بینی کند. در تبیین این یافته می‌توان این گونه نتیجه‌گیری کرد که افرادی که می‌توانند از دیدگاه افراد دیگر به مسایل فکر کنند یا به عبارت دیگر می‌توانند خود را به جای دیگران بگذارند، اطمینان بیشتری نسبت به آینده دارند.

به منظور سنجش انعطاف‌پذیری شناختی، پژوهش حاضر از پرسشنامه‌ی انعطاف‌پذیری شناختی (دنیس و وندروال، ۲۰۱۰) استفاده کرده است. با توجه به جدید بودن این پرسشنامه، نویسنده‌گان پژوهش حاضر به مقاله‌ای که برای سنجش انعطاف‌پذیری شناختی از این ابزار استفاده کرده باشد، و همچنین مقاله‌ای که ارتباط میان انعطاف‌پذیری شناختی و نومیدی را به طور مستقیم مورد بررسی قرار داده باشد، دست نیافتند؛ لذا امکان مقایسه‌ی نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های مرتبط وجود ندارد. به هر حال در تبیین نقش انعطاف‌پذیری شناختی در پیش‌بینی نومیدی می‌توان این گونه نتیجه‌گیری نمود که با توجه به این که پژوهش‌های زیادی (فارین و همکاران، ۲۰۰۳؛ وتاری و همکاران، ۲۰۰۶؛ گان و همکاران، ۲۰۰۶؛ هینکلمان و همکاران، ۲۰۰۹؛ پریس و همکاران، ۲۰۰۹؛ بروکس و همکاران، ۲۰۱۰؛ میران و همکاران، ۲۰۱۱؛ دنیس و وندروال، ۲۰۱۰)، همبستگی میان انعطاف‌پذیری شناختی و افسردگی را مورد تأیید قرار داده‌اند و با توجه به پژوهش سلطانی و همکاران (۱۳۹۲)، که نشان داد انعطاف‌پذیری شناختی افسردگی را پیش‌بینی می‌کند و اثر مستقیم بر آن دارد، لذا اثر پیش‌بینی کنندگی انعطاف‌پذیری شناختی بر نومیدی که یکی از عالیم افسردگی است، دور از

⁴⁰. Diathesis- Stress- Hopelessness Model of Suicidality

⁴¹. Schotte & Clum

⁴². Suicidal ideation

⁴³. Miranda

منابع

- Alford, B. A., Lester, J. M., Patel, R. J., Buchanan, J. P., & Giunta, L. C. (1995). Hopelessness predicts future depressive symptoms: A prospective analysis of cognitive vulnerability and cognitive content specificity. *Journal of Clinical Psychology*, 51, 331-339.
- Beck, A. T. (1963). Thinking and depression. *Archives of General Psychiatry*, 9, 324-333.
- Beck, A. T. (1967). Depression: Clinical, experimental and theoretical aspects. New York: Hoebner Medical Division, Harper & Row.
- Beck, A. T. (1976). Cognitive therapy and the emotional disorders. New York: International University Press.
- Beck, A. T., & Steer, R. A. (1988). Manual for the Beck Hopelessness Scale. San Antonio, TX: Psychological Corp.
- Beck, A. T., Rush, J., Shaw, B., & Emery, G. (1979). Cognitive therapy of depression. New York: Guilford Press.
- Brooks, B. L., Iverson, G. L., Sherman, E. M. S., & Roberge, M. C. (2010). Identifying cognitive problems in children and adolescents with depression using computerized neuropsychological testing. *Applied Neuropsychology*, 17, 37-43.
- Burton, N. W., Pakenham, K. I., & Brown, W. J. (2010). Feasibility and effectiveness of psychosocial resilience training: A pilot study of the READY program. *Psychology Health & Medicine*, 15 (3), 266-277.
- Conner, K. M., & Davidson, J. R. T. (2003). Development of a new resilience scale: The Conner-Davidson resilience scale (CD-RISC). *Depression and Anxiety*, 18, 76-82.
- Dennis, J. P., & Vander Wal, J. S. (2009). The relationship between life event, stress, cognitive flexibility, coping, and depression: A longitudinal study. Manuscript in preparation. Saint Louis University, MO.
- Dennis, J. P., & Vander Wal, J. S. (2010). The cognitive flexibility inventory: Instrument development and estimates of reliability and validity. *Cognitive Therapy Research*, 34, 241-253.
- Durham, T. W. (1982). Norms, reliability and item analysis of the Hopelessness Scale in general, psychiatric, forensic psychiatric and college populations. *Journal of Clinical Psychology*, 38 (3), 597-600.
- Dyce, J. A. (1996). Factor structure of the Beck Hopelessness Scale. *Journal of Clinical Psychology*, 52 (5), 555-558.
- Farrin, L., Hull, L., Unwin, C., Wykes, T., & David, A. (2003). Effects of depressed mood on objective and subjective measures of attention. *Journal of Neuropsychiatry and Clinical Neuroscience*, 15, 98-104.
- Forintos, D. P., & Sallai, J. (2010). Adaptation of

افرادی که انعطاف‌پذیر نیستند، از نظر روانشناسی تابآوری بیشتری دارند. به علاوه افراد تابآور در مقایسه با افراد فاقد تابآوری، رویدادهای منفی را به صورت انعطاف‌پذیرتر و واقع بینانه‌تر در نظر می‌گیرند و مشکلات را اغلب موقتی و محدود می‌دانند (هوگلند و همکاران، ۲۰۰۷؛ بورتون و همکاران، ۲۰۱۰). نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که عامل‌های ادراک کنترل‌پذیری و ادراک گرینه‌های مختلف، قادر به پیش‌بینی تابآوری می‌باشند، که این نتیجه با پژوهش‌های بورتون و همکاران (۲۰۱۰)، و هوگلند و همکاران (۲۰۰۷) همسو می‌باشد. بنابراین می‌توان با توجه به انعطاف‌پذیری فرد، تابآوری او را در رویدادهای استرس‌زا پیش‌بینی کرد.

یکی از محدودیت‌های پژوهش حاضر استفاده از مقیاس‌های خود گزارش‌دهی است که امکان سوگیری در پاسخ‌ها را مطرح می‌کند. محدودیت دیگر این پژوهش عدم تعیین نتایج به جمعیت‌های بالینی است. پژوهش حاضر بر روی یک نمونه‌ی دانشجویی بوده است و پژوهش‌های بعدی می‌توانند وجود این ارتباط را در نمونه‌های بالینی مورد بررسی قرار دهنند. همچنین باید به این نکته اشاره شود که تعداد گویه‌های خردۀ مقیاس ادراک توجیه رفتار، کم می‌باشد و همچنین ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۵۵ گزارش شده که در ایران پایین است، بنابراین این مسئله ممکن است نتایج پژوهش را تحت تأثیر قرار داده باشد. لذا نتایج مربوط به این خردۀ مقیاس باید با احتیاط تفسیر شود. پیشنهاد می‌گردد در پژوهش‌های آینده بررسی‌های بیشتری در مورد این خردۀ مقیاس صورت گیرد. همچنین لازم است در مورد نقش انعطاف‌پذیری شناختی در پیش‌بینی نومیدی و تابآوری، بررسی‌های طولی انجام گیرد.

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، به درمانگران بالینی پیشنهاد می‌شود که در درمان نومیدی، از راهبردهای ارتقای انعطاف‌پذیری شناختی استفاده نمایند. همچنین استفاده از راهبردهای ارتقای انعطاف‌پذیری شناختی در افزایش تابآوری مراجعان مناسب می‌باشد. بنابراین آموزش انعطاف‌پذیری شناختی از طریق درمان شناختی-رفتاری (CBT)، می‌تواند موجب کاهش نومیدی و افزایش تابآوری مراجعان شود.

- Phillips, E. L. (2011). Resilience, mental flexibility and cortisol response to the Montreal Imaging Stress Task in unemployed men. Doctoral Dissertation. Michigan: The University of Michigan.
- Preiss, M., Kucerova, H., Lukavsky, J., Stepankova, H., Sos, P., & Kawaciukova, R. (2009). Cognitive deficits in the euthymic phase of unipolar depression. *Psychiatry Research*, 169, 235–239.
- Shareh, H., Farmani A., & Soltani, E. (in press). Reliability and validity of the Cognitive Flexibility Inventory among Iranian university students. Unpublished observations. [Persian]
- Soltani, E., Shareh, H., Bahrainian, S. A., Farmani, A. (2013). The mediating role of cognitive flexibility in correlation of coping styles and resilience with depression. *Pejouhandeh*, 18 (2), 88-96. [Persian]
- Steed, L. (2001). Future validity and reliability evidence for Beck Hopelessness Scale scores in a nonclinical sample. *Educational and Psychological Measurement*, 61 (2), 303- 310.
- Teasdale, J. D., Scott, J., Moore, R. G., Hayhurst, H., Pope, M., & Paykel, E. S. (2001). How does cognitive therapy prevent relapse in residual depression? Evidence from a controlled trial. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 69, 347–357.
- Thackston- Hawkins, L., Compton, W. C., & Kelley, D. B. (1994). Correlates of hopelessness on the MMPI- 2. *Psychological Reports*, 75, 1071- 1074.
- Watari, K., Letamendi, A., Elderkin-Thompson, V., Haroon, E., Miller, J., Darwin, C. (2006). Cognitive function in adults with type 2 diabetes and major depression. *Archives of Clinical Neuropsychology*, 21, 787–796.
- Young, M. A., Halper, I. S., Clark, D., Scheftner, W., & Fawcett, J. (1992). An item- response theory: Evaluation of the Beck Hopelessness Scale. *Cognitive Therapy and Research*, 16 (5), 579- 587.
- Zong, J. G., Cao, X. Y., Cao, Y., Shi, Y. F., Wang, Y. N., Yan, C. (2010). Coping flexibility in college students with depressive symptoms. *Health and Quality of Life Outcomes*, 8 (66), 1-6.
- the Beck Hopelessness Scale in Hungary. *Psychological Topics*, 19 (2), 307-321.
- Fresco, D. M., Rytwinski, N. K., & Craighead, L. W. (2007). Explanatory flexibility and negative life events interact to predict depression symptoms. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 26 (5), 595–608.
- Gan, Y., Liu, Y., & Zhang, Y. (2004). Flexible coping responses to severe acute respiratory syndrome-related and daily life stressful events. *Asian Journal of Social Psychology*, 7, 55–66.
- Gan, Y., Zhang, Y., Wang, X., Wang, S., & Shen, X. (2006). The coping flexibility of neurasthenia and depressive patients. *Personality and Individual Differences*, 40, 859–871.
- Goudarzi, M. A. (2002). The study on reliability and validity of Beck Hopelessness Scale in a group of Shiraz University students. *Journal of Social Sciences and Humanities of Shiraz University*, 18 (2), 26-39. [Persian]
- Haglund, M. E. M., Nestadt, P. S., Cooper, N. S., Southwick, S. M., & Charney, D. S. (2007). Psychobiological mechanisms of resilience: Relevance to prevention and treatment of stress-related psychopathology. *Development and Psychopathology*, 19, 889–920.
- Hinkelmann, K., Moritz, S., Botzenhardt, J., Riedesel, K., Wiedemann, K., Kellner, M. (2009). Cognitive impairment in major depression: Association with salivary cortisol. *Biological Psychiatry*, 66, 879–885.
- Jacques, S., & Zelazo, P. D. (2005). On the possible roots of cognitive flexibility. In B. D. Homer & C. S. Tamis-LeMonda (Eds.), *the development of social cognition and communication*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Jokar, B. (2007). Emotional intelligence, cognitive intelligence, resilience and life satisfaction. *Contemporary psychology*, 4, 3-12. [Persian]
- Kashdan, T. B., & Rottenberg, J. (2010). Psychological flexibility as a fundamental aspect of health. *Clinical Psychology Review*, 30, 865–878.
- Meiran, N., Diamond, G. M., Toder, D., & Nemets, B. (2011). Cognitive rigidity in unipolar depression and obsessive compulsive disorder: Examination of task switching, Stroop, working memory updating and post-conflict adaptation. *Psychiatry Research*, 185, 149–156.
- Melges, F., & Bowlby, J. (1969). Types of hopelessness in psychopathological process. *Archives of General Psychiatry*, 20, 690- 699.
- Miranda, R., Valderrama, J., Tsypes, A., Gadol, E., & Gallagher, M. (in press). Cognitive inflexibility and suicidal ideation: Mediating role of brooding and hopelessness. *Psychiatry Research*, 25, 390- 399.
- Nunn, K. P., Lewin, T. J., Walton, J. M., & Carr, V. J. (1996). The construction and characteristics of an instrument to measure personal hopefulness. *Psychological Medicine*, 26, 531- 545.